

Maria Pikulińska-Ciuk

Kruszyna, pow. Radomsko

Informator Archeologiczny : badania 7, 286

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRUSZYNA, pow. Radomako

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
P.P. PKZ Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Maria Pikulińska-
Ciuk, Finansował WKZ w Łodzi, Czwarty se-
zon badań, Zespół pałacowy XVI-XVII wiek.

Celem badań było uzupełnienie wiadomości o najstarszym założeniu mieszkalnym w obrębie zespołu pałacowego w Kruszyne. Oprócz badań archeologicznych wykonano badania architektoniczno historyczne " Starego Zamku" oraz dokonano weryfikacji pomiaru Oficyny Lubomirskich i " Starego Zamku".

Założono cztery wykopy o łącznej kubaturze około 75 m³. Wykop XIII, prostopadły do fosy otaczającej w XVI wieku " Stary Zamek" uzupełnił wiadomości o jej rozmiarach i poziomach użytkowania. Fosa była rowem o szerokości ca 3 m., wkopanym w warstwę pierwotnego humusu i w całość. Rzędna jej dna znajduje się średnio na głębokości 2,5 m od dzisiejszego poziomu ziemi. Wewnętrzny brzeg umocniony był deskami. Umocnień od strony zewnętrznej w tegorocznym wykopie nie uchwycono / znane są jednak z lat poprzednich /, zostały prawdopodobnie rozebrane w trakcie zasypywania fosy. Nieliczne znaleziska w wypełnisku dna fosy / fragmenty glinianych garnków i szklanej butli / wykazują, że była ona użytkowana jeszcze w pierwszej połowie XVII wieku. Warstwy zasypowe dzielą się na dwie fazy: osuszająca warstwa gliny z piaskiem oraz warstwy śmietnikowe niwelujące zagłębienie.

Wykopy XIV, XV, XVI założono uwzględniając potrzeby badań architektonicznych we wschodniej części podpiwniczenia " Starego Zamku". Odsłonięto w nich fundamenty i ich posadowienia oraz węzły architektoniczne. Piwnice były pogłębione w trakcie ich użytkowania, o czym świadczy odsadzka fundamentu znajdująca się na wysokości ca 1,0 m od obecnej powierzchni oraz dwa poziomy bruki kamiennego odsłonięte w wykopach. Na skutek tych kolejnych niwelacji nie zachowały się we wnętrzu starego zamku najstarsze nawarstwienia. Tegoroczny sezon zakończył badania w obrębie " Starego Zamku". Dokładniejsze określenie charakteru badanego obiektu dadzą badania architektoniczne, których ukończenie przewidziane jest w roku przyszłym. Prace archeologiczne potwierdziły hipotezę o obronnym charakterze " Starego Zamku" / fosa / oraz nowożytną chronologię.

KUROZWEKI, pow. Staszów

patrz

średniowiecze

LEGNICA

patrz

średniowiecze